

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

494. An confirmatio requirat certam formam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

Tertius, an saltem sex mensibus in sacro Ordine constitutus fuerit? juxta Tridentin. sess. 22. c. 2. Quartus, an in Theologia vel jure canonico Doctor vel Licentiatu sit, aut saltem publico alicujus Academiae vel aliorum probatorum vel expertorum testimonio ad alios docendos idoneus judicatus? juxta Trid. loc. cit. Quintus, an bona fama & integra vita sit? juxta c. 2. d. 23. & c. ult. d. 51. Sextus, an in ecclesiasticis functionibus versatus, prudens, ac rebus gerendis idoneus? ut habetur in citata Bulla. De cetero, quae praxis servetur in examine Episcopi non electi à Capitulo, sed promoti à Sede Apostolica, sive libere, sive ad denominationem Regis alicujus, vide apud Barbot. juris eccles. l. 1. c. 9. n. 10.

Quaestio 494. An confirmatio ipsa requirat certam formam?

Respondeo: non esse certam formam à jure praescriptam, ideoque per se loquendo, sufficit, quòd confirmator verbo, vel scripto, vel facto suam ostendat voluntatem, approbantem illius electionem; sive hoc faciat per electi installationem aut inthronizationem, vel ejus benedictionem, vel faciendum, ut subditi electo obedientiam praestent, seu recognoscant, Pass. de elect. c. 33. n. 76. Tamb. de jure Abb. d. 6. q. 3. n. 1. & 2. citans Archid. in c. ut quis duas. de elect. in 6. Innoc. in c. cum Bertold. de re judicat. in gl. mirum videtur. Donat. p. 2. tr. 7. q. 4. n. 1. citans in super Peyr. in formul. lit. C. c. 18. n. 1. Samuel. d. 8. controv. 2. concl. 7. Labor. de elect. tit. 4. c. 25. n. 63. & c. ac numerans inter facta vim confirmationis habentia, si canonicè electus ad confirmatorem accedat, & ille dicat: gaudeo de tua electione; vel eum amplectatur. Quorum ratio est, quòd nihil inter sit, sive verbo, sive facto declaretur voluntas operantis, ubi in super nulla verborum forma aut scriptura requiritur. Pass. Donat. l. cit.

2. Et sic in specie confirmationem Abbatis non habere certam à jure praescriptam formam, fierique posse ore tenus & scripto, modò animus confirmatoris declaretur, tradit Donat. To. 4. tr. 7. q. 17. num. 6.

3. Observat autem benè Laym, in c. cum inter universas. n. 4. quòd ubi, cum duae agendi facultates tendentes ad eundem finem seu effectum in eadem persona fundatae in diversis potestatibus, simul eodem actu expediri nequeant, non possit electio & confirmatio expediri eodem actu, v.g. dum Canonici cathedrales compromitterent in Metropolitano, qui ex Sedis Apostolicae privilegio habuit potestatem confirmandi suos suffraganeos, hic prius deberet eligere seu nominare Episcopum secundum formam compromissi, & dein confirmare eundem, pro quo citat Gl. & Innoc. in c. cum inter. v. confirmavit. Abb. in c. ne pro defectu. de elect. n. 4. & se ipsum in c. causam. de elect. nor. 2.

4. De cetero aliud est quòd ad fidem faciendam de confirmatione; ad hoc enim opus est literis confirmatoris, ubi electio in praesentia Ecclesiae, cui electus praeficitur, non confirmatur, uti & ad hoc, ut electus confirmatus à Sede Apostolica administraret, necessariae sunt literae Apostolicae. Pass. n. 77. juxta dicta supra.

* *

P. Levens. Fov. Benef. Tom. II.

Quaestio 495. An confirmatio habeat se ut sententia diffinitiva, an verò ut interlocutoria?

Respondeo: dum confirmatio fit citatis citandis, & illis venientibus in contradictorio judicio; vel etiam quando fit à confirmatore ex officio quidem inquirente, sed solenniter, censetur habere rationem sententiae diffinitivae; quia datur post processum judicialiter complicatum & solenniter conclusum tanquam finalis resolutio judicii solennis. Dum verò fit à confirmatore procedente ex officio non solenniter & judicialiter, censetur esse sententia interlocutoria; quia innititur informationi non solenni, nec habitae in contradictorio judicio. Pass. de elect. c. 33. n. 169. citans Jo. And. in c. avaritia. de elect. in 6. Abb. in c. confirmatus. de appell. n. 14. Dominic. & Franc. in c. fin. de elect. in 6. Rectèque monet Pass. hujus quaestiones resolutionem esse attendendam, non solum, ut sciatur, quandonam à confirmatore sit appellandum, & quam vim habeat haec appellatio; sed etiam, quia dum confirmatio est sententia interlocutoria, Judex, qui illam tulit, possit illam mutare & cassare, & ab ea recedere, & cassare electionem, quam confirmavit, E contra id non potest, ubi confirmatio est sententia diffinitiva, pro quo citat Jo. And. & DD. alios in c. cum cessante. de appell. Franc. n. 7. & alios in c. fin. de elect. in 6. & Juristas in l. quod invit. & l. iudex postquam. de re judicat.

PARAGRAPHVS V.

De Appellatione à confirmatione, ejusque annulatione.

Quaestio 496. An à confirmatione, seu à confirmationis vel cassationis electionis sententia judicialiter data possit dari appellatio judicialis, seu proprie talis, habens utrumque effectum, nempe non tantum de voluntivum, sed & suspensivum?

Respondeo affirmativè. Pass. de elect. c. 34. n. 1. citans Gl. in c. fin. de elect. in 6. v. inanes. Franc. ibid. n. 7. Gemin. in c. avaritia. de elect. in 6. n. 7. Barbosa ibid. n. 7. & c. Licet enim collationes, electiones, institutiones, confirmationes electionum ad beneficia & Praelaturas sint causa extrajudiciales juxta expressum textum clem. dispendiosam. de iudicis: ubi tamen in provisionibus, collatione, institutione, electione, confirmatione, proceditur ordine juris servato, sunt actus judiciales, habetque decretum confirmationis, institutionis, collationis vim sententiae judicialis diffinitivae, adeoque appellabilis, ac ita ab iis appellari potest appellatione propria. Pass. loc. cit. at de institutione expresse Ottoboni decis. 66. n. 3. Garc. p. 9. c. 4. à n. 17. citatis plurib. Rotae decis. & Lancell. p. 2. c. 12. limitat. 40. & 49. Et de collatione & praesentatione Rota in Callagur. benef. 28. Maji 1628. quae est decis. 114. apud Scacciam. de appell. n. 1. 2. 5.

2. Hinc geita, appellatione hac pendente sunt attentata & nulla, & ante omnia cassanda. Ottoboni loc. cit. Pass. loc. cit. n. 2. citans in super Lancellor. ubi ante. Franc. in c. ad audientiam. ult. de appellat. Rotam in Callagur. benef. 24. 26. Januar. & 19. Febr. 1649. & plures alios. Attentata autem sunt, non quae fiunt post appellationem, sed & quae fiunt tempore assignato ad appellandum, quod est dicendum, intra quod licet gravato appellare.

R 3

3. Atque